

VÅRANTOLOGI 2024

Sibbo: Söderkulla

åk 1-2 och 3-6

SYDKUSTENS

ORDKONSTSKOLA

Till läsaren

Ordkonst är ett sätt att utöva sin fantasi och skaparfkraft, ta vara på den och fånga den för en stund på papper. Den här samlingen innehåller texter och bilder som blivit till under ordkonsttimmar läsåret 2023-2024. Läs och förundras av fantasifulla djur, skrämmande platser, förtrollade platser och ställen man bara kan nå i sina drömmar.

Tack för det gångna läsåret och jag önskar er många fina lässtunder!

Maja Ottelin, ordkonstlärare

Några av de böcker vi läst och inspirerats av i åk 1-2

Sagan om Hans och Greta av bröderna Grimm

Mio, min Mio av Astrid Lindgren

Djur som ingen sett utom vi av Ulf Stark och Linda Bondestam

Godmorgon rymden av **Linda Bondestam**

Hur gick det sen? av Tove Jansson

Kattpromenaden av Sara Lundberg

Några av de böcker vi läst och inspirerats av i åk 3-6

Dracula av Bram Stoker

Alice i Underlandet av Lewis Carroll

Hallonbacken av Eva Frantz

Fågeln i mig flyger vart den vill av Sara Lundberg

Häxan och lejonet ur Narniaserien av C S Lewis

Peter Pan och Wendy av J M Barrie

Agnes Cecilia en sällsam historia av Maria Gripe

En annan Bea Bladh av Katarina von Numers-Ekman

Det var en gång en djurpark

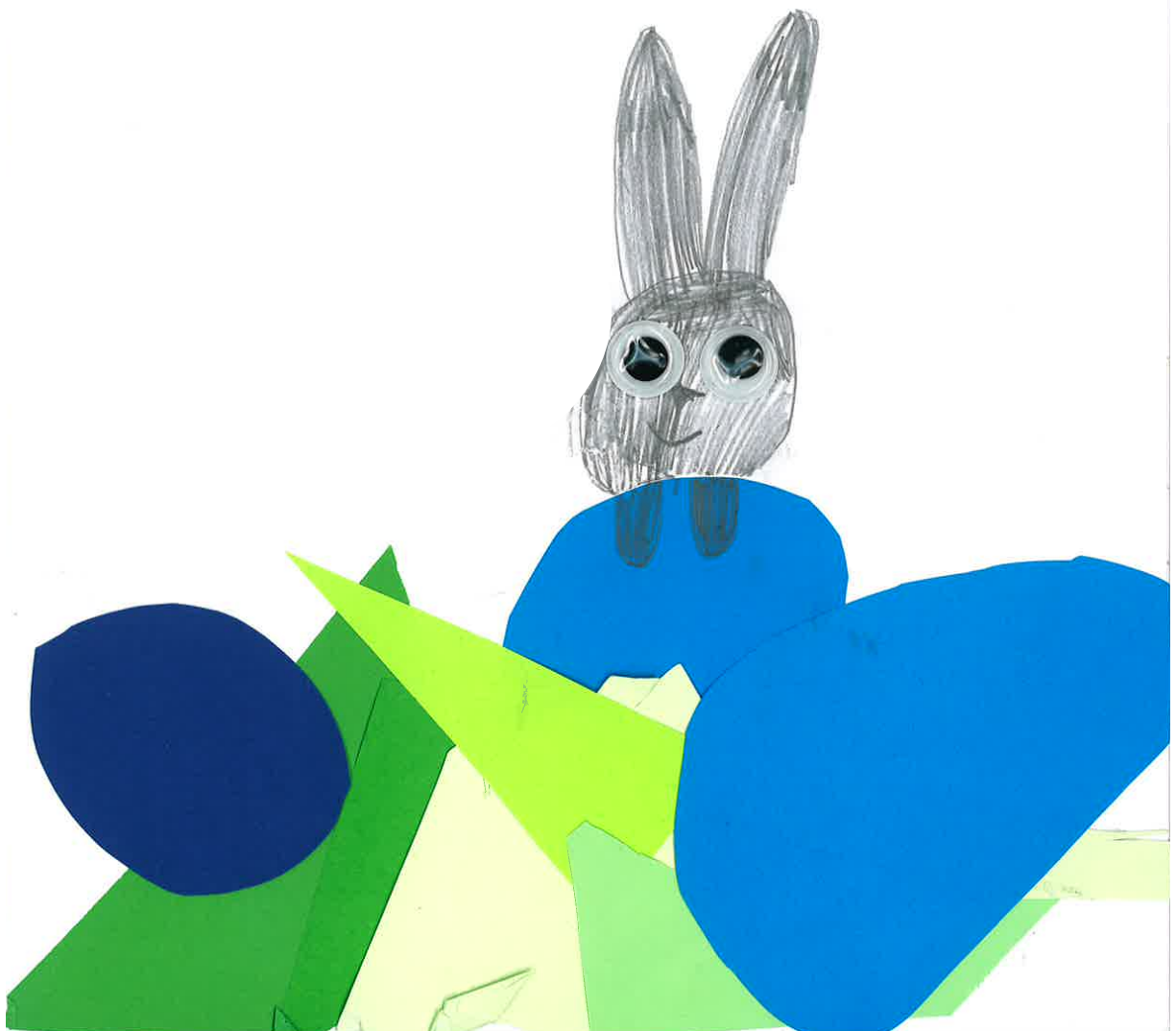
Påskharen skuttar i en park. Sen träffar den en nyckelpiga som är mini. Nyckelpigan går och hittar en smultronmänska. Dom säger: Hej!

Sen ser dom en kanin. Kaninen säger: Hej!

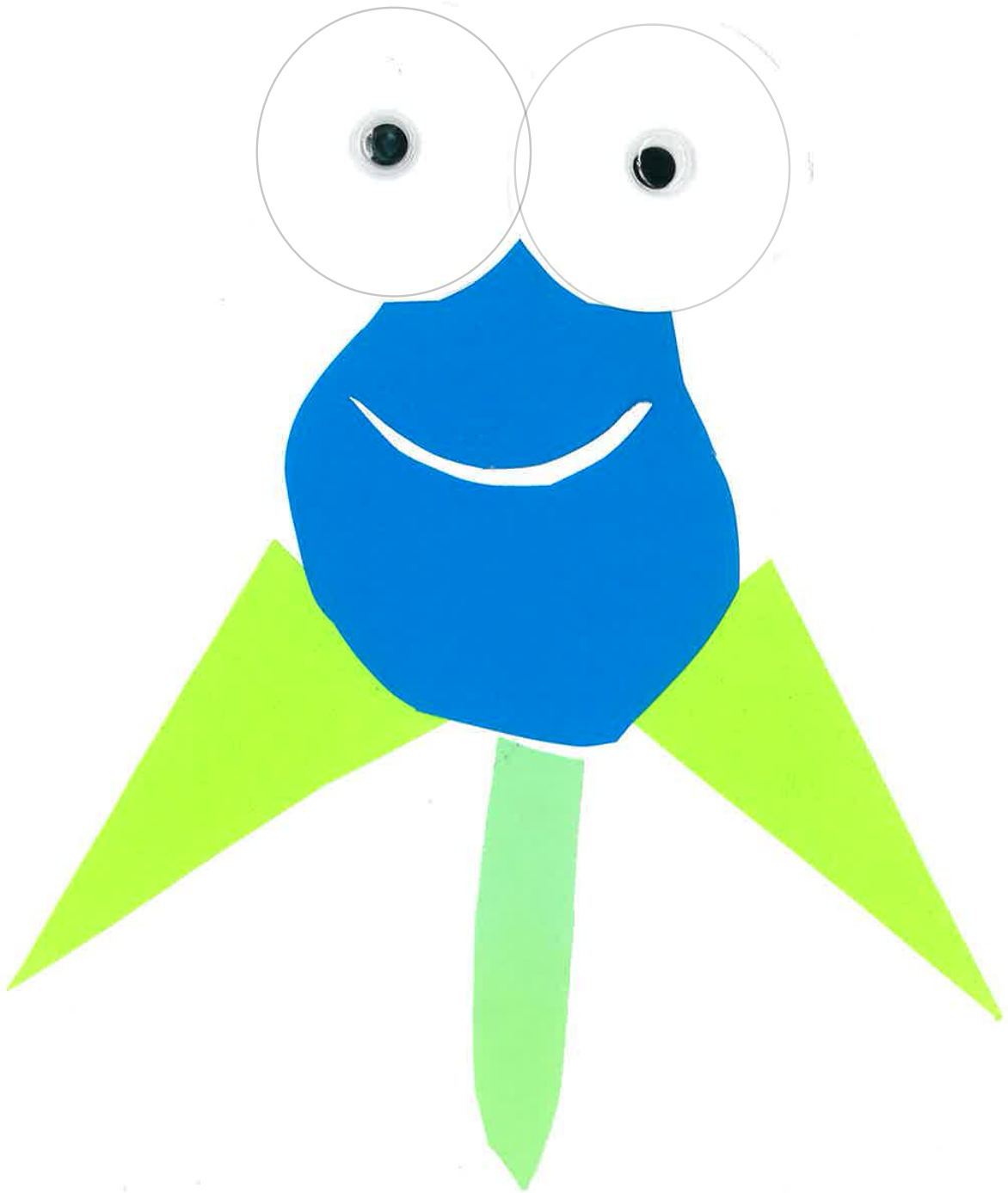
Sen börjar dom och leka. Dom ser en butik som dom bygger klart. När dom har byggt klart så kommer det en skalbagge.

Den är prickig. Den vill äta glass. Dom går till butiken. Dom köper glass.

En saga berättad av
Emma, Neah, Anton och Jannica åk 1-2

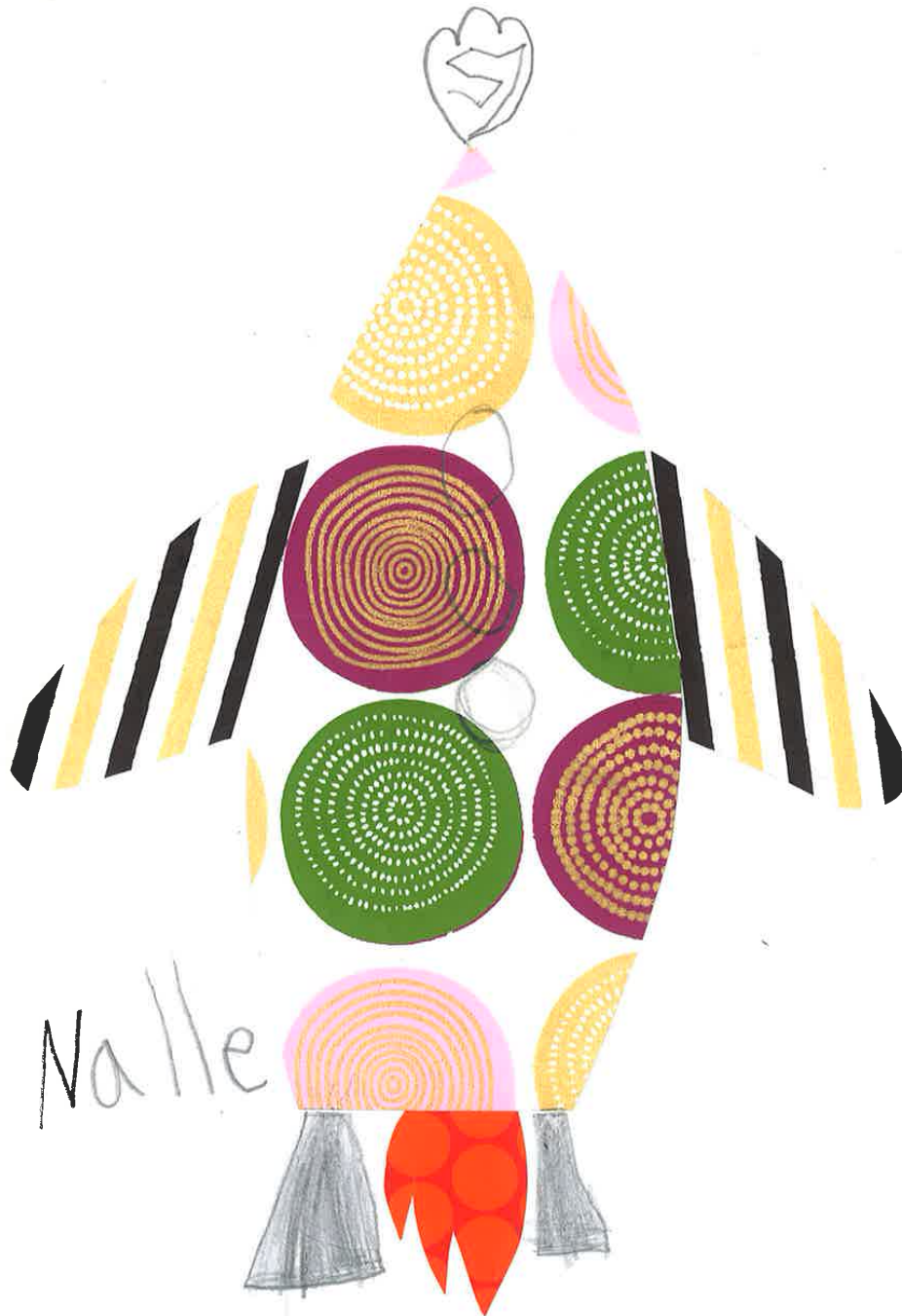

Jannica Lindroos 7 år

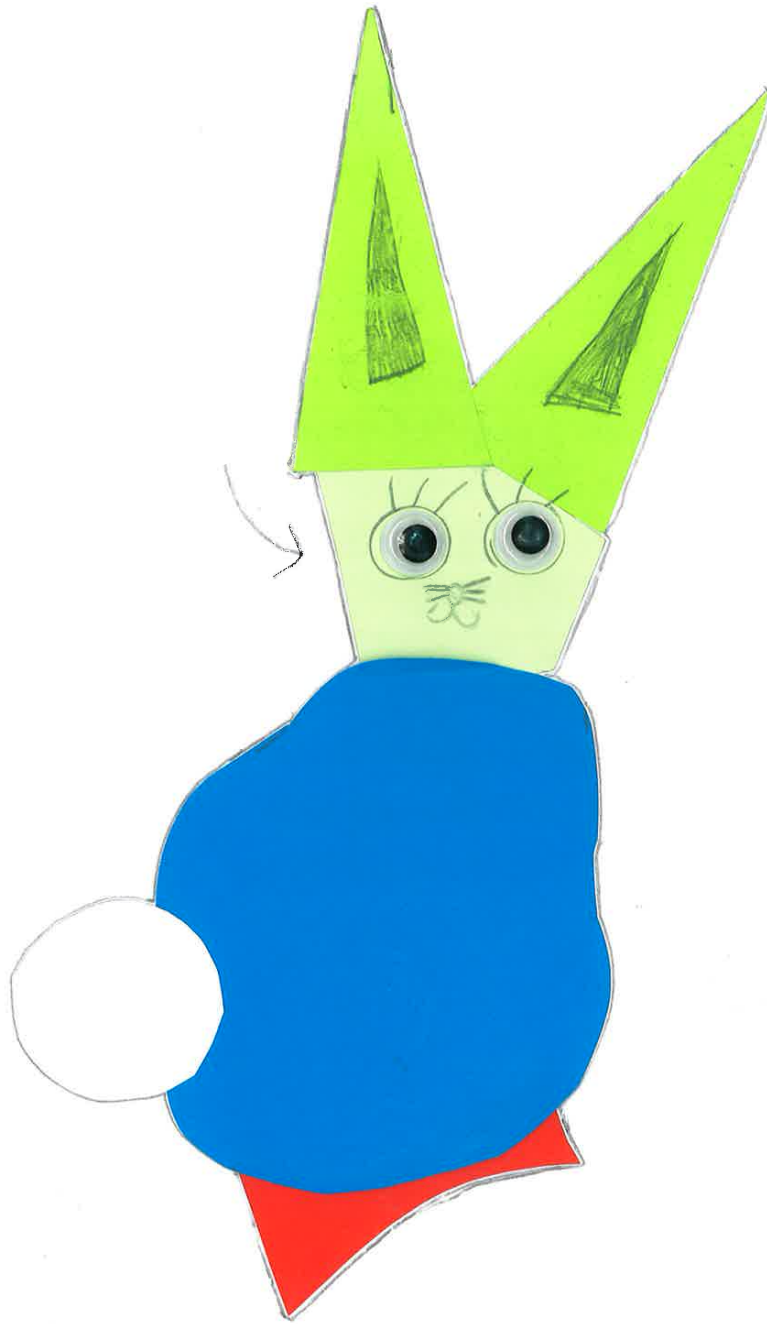
Veera tycker om vattenmelon. Veera kunde göra en volt.
Veera vann en pokal i en karneval. Veera fick en val. Veera
drack vatten.

Erin 8 år

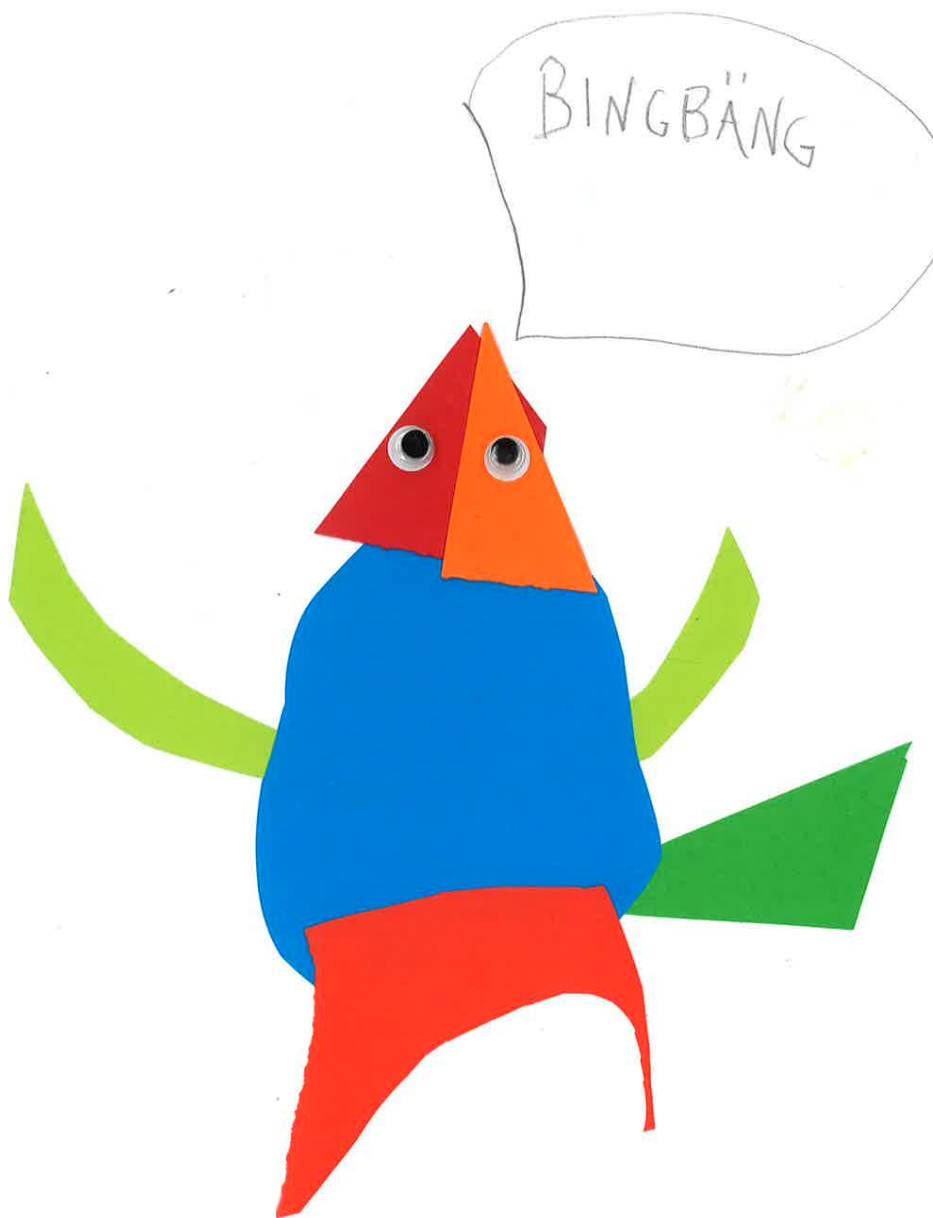
En nalleraket åker till en djurplanet.

Eleonora 8 år

Kaninis tycker om kojar.

Neah Nummelin 7 år

Det här är Gigi. Den tycker om att gömma sig och tycker om godis, att gunga, gurka och att gå. Den tycker om glass och den tycker om grönt. Den är ofta glad men den är ibland galen. Den kan bli 3051 år gammal.

Emma Vaskimo 7 år

Undal tycker om ull. Undal vill ha en kompis.
Undal gillar att ha en uggla.
Undal äter sallad, morot och godis.

Anton Yanev 8 år

Trollmyggan äter barnens tår.
Granufo gömmer sig bakom granen.

Veera 8 år

Bokvittran

Det var en gång en flicka som älskade att läsa. Ingen hon kände tyckte om att läsa utan spelade på sina datorer i stället. Hon tyckte att alla borde läsa så hon började uppfinna en liten varelse som hon kallade bokvittran.

Bokvittran gömmer sig i böcker och väntar på att boken blir öppnad. Om det har gått två veckor kommer den att byta bok. Om det sedan tar två veckor till börjar den spöka i din hjärna och ger dig mardrömmar om boken. Sedan kommer bokvittran att vänta tills du öppnar boken och läser. Men om du fortfarande inte öppnar boken kommer du att börja brinna när du sover, drunkna eller bli träffad av blixten.

Ingen vet hur det går till, men det sägs att det är bokvittran som har fått nog av den som vägrar att läsa.

Wanja Vuorinen 12 år

Min magiska portal

När jag kommer in känner jag lugnet. Det doftar ljuvligt. Det doftar som blommor och bär. Jag ser gröna träd och färggranna blommor. Jag ser en liten söt stuga. Jag känner så som att allt annat tungt bara försvinner när jag kommer igenom portalen. Det är fridfullt.

Jag ser en kanin hoppa förbi. Den är så söt. Jag går närmare stugan. Jag går runt och beundrar stugan. Jag går in stugan. Det är som att ingen bor där, som att den är övergiven. Jag går runt och tittar. Jag ser en ukulele i hörnet och börjar spela. Jag har aldrig spelat förut men det är som att jag har spelat hela mitt liv.

Fanny Wickholm 13 år

Det röda korset

Luice satte sig ner i fåtöljen och tog upp en bok som hette Det röda korset. Hon slog upp boken och började läsa. Så fort hon hade kommit in i boken började hon höra ett surrande. Hon blev jätteirriterad och då började allting snurra. När hon vaknade var hon i ett hus. Hon gick ut och såg att himlen var helt svart.

"Hej Luice." Hon vände sig om. "Du kan inte se mig. Men du skall hjälpa mig." Luice stelnade till, någonting rörde sig mot henne. Hon kom på att det som hänt hittills också hade hänt i hennes bok. Hon började gå. Hon visste inte vart men om hon hade rätt skulle hennes fötter leda henne till ett hus som är viktigt. Till slut kom hon till ett hus. Hon gick in och det var det finaste rum hon hade sett. Hon tittade omkring sig. Hon hörde någon kraxa uppe på trappan. Hon gick sakta mot trappan och såg en igelkott. Han var liten och stickig.

"Hallå! Vem är du?" Luice tittade på honom.

"Jag är landväktaren. Jag skyddar alla nykomlingar som kommer hit."

Luice nickade. "Jo, egentligen är du min beskyddare."

Igelkotten fick panik. "Vad är ditt namn, får man fråga?" Igelkotten såg stressad ut.

"Jag är Luice."

Igelkotten visste inte vad den skulle göra. "Jag är Kotte till er tjänst. Okej vi måste prata om mycket. För det första är du utvald så det är du som kan rädda oss eller så kommer vi alla att dö. För det andra så är du inte säker på något ställe än här, men som tur har vi en vecka på oss att träna upp dig."

Luice fattade ingenting men gjorde som igelkotten sade.

Wera Vuorinen 12 år

Hotellet

Det var en kall vinterkväll. Solen hade nästan gått helt ner och det hade börjat skymma. Jag visste inte var jag var för jag hade inte haft koll vart jag sprang. Sen plötsligt mitt framför mig ett rätt så fint, men gammalt, hotell. Det var tre våningar, plus en terrass på marken. Det var ett gammalt hotell, inte i användning i alla fall. Jag kände på alla dörrar men de var låsta. Det fanns några söndrade fönster jag kunde nå till, för jag tänkte inte spendera en till natt ute, en var nog. Jag klev försiktigt in men rispade min rock på en vass bit.

Jag tittade ut och det blev mörkt snabbt. Jag tittade omkring för att hitta en lykta eller något. Jag hittade en lykta med ett ljus och ett paket tändstickor på borden. Jag tog lyktan och gick längs långa korridoren med säkert tiotusen dörrar. De andra våningarna såg exakt lika ut. Jag gick förbi dörr 444, jag kunde inte låta bli att kika in, fyra var ju mitt lyckonummer. Genom fönstret därinne såg jag att det redan var kolsvart, ingen snö fanns heller. Jag gick in i rummet och satte mig på sängen. Jag låg bara och stirrade upp i taket. När jag råkade titta mot dörren kunde jag svära på att jag såg någon men det kunde också vara min fantasi. Men jag hörde fotsteg ute i korridoren. Jag kikade ut i den mörka korridoren. Jag gick försiktigt mot trappan. Dörren smälldes igen och ljuset blåstes ut. Jag stod stilla i mörker mitt i trappan. När jag kollade upp såg jag stjärnorna som glittrade på stjärnhimmelen. Och där mitt framför fönstret stod någon. Någon stod och kollade rakt på mig ...

Sara Bärlund 13 år

Sockervaddsdörömmen

Elin lade sitt huvud på dynan och gäspade stort. Äntligen fick hon sova efter en lång dag, tänkte hon. Men sekunden efter att hon somnade så vaknade hon och hade vingar. De tre första sekunderna efter att hon vaknade förstod hon inget eller visste var hon var. Men sedan fattade hon att hon var mitt uppe i himlen ovanför sitt hus med förstod inte varför.

Sedan såg hon ett spår av guldstjärnor. Hon följde det och så plötsligt befann hon sig i den mest fantastiska värld hon har sett. Molnen var sockervadd, det regnade strössel och alla hade mjukt, vitt skägg. Plötsligt så stod det en flicka framför henne. Flickan sade:

– Hej jag är Mia och visste du att man kan ligga på molnen utan att falla igenom. Men det roligaste är ...

Precis mitt i Mias mening ringde väckarklockan och hon vaknade utan att få veta vad Mia skulle säga. Men hon tänkte att i natt kanske hon drömde samma dröm och skulle få veta vad Mia skulle säga. Och det hände.

Hon befann sig i samma värld men kunde inte hitta Mia. Hon letade igenom hela världen men hittade henne inte. Och så plötsligt stod Mia framför henne igen. Sedan frågade barnet vad Mia skulle säga i går men Mia sa att hon ock några andra som levde i världen hade nya tankar varje dag och kom inte ihåg gårdagens tankar men det finns en person som kan berätta vad gårdagens tankar var. De gick dit och hon sa:

– Dina tankar i går var ...

Precis då hon skulle säga vad hennes tankar var så ringde väckarklockan igen!

– Attans, tänkte Elin. Nu kanske jag aldrig får veta vad Mia skulle säga.

Men kanske drömmer hon samma dröm för tredje gången. På kvällen gick hon och sova. Men ingen dröm. Och så drömde hon aldrig mera den drömmen i hela sitt liv.

Lilly Lundström 11 år

Över natten hos Lilja

Klockan var 18.00. Jag var på väg till Lilja. Nu var vi framme. Vi hade kommit till ett svart hus. Vi gick upp ett par svarta trappor. Dom gnisslade när vi gick. Nu ringde vi på dörren. Då öppnade Lilja och började genast prata.

– Hejdå! sade jag till pappa och gick in i huset.

Då kom Liljas mamma Draculiz och hon sa:

– Vill ni ha blo ... öh, alltså jordgubbssaft? Och nu dricker vi saft och leker och ritar.

Nu sa Draculiz att klockan är ren 22.00 och att det är läggdags. Vi gick och borsta tänderna. Då hade Lilja röd tandkräm.

– Varför har du röd tandkräm?

– Öh, det är jordgubbstandkräm. Nu måste vi gå och sova.

I Liljas rum var det en tavla av Draculafamiljen.

– Varför är där en sån där tavla?

– Öh, jag tycker om den filmen.

– Okej! sa jag.

Jag sov på en pink madrass.

– Men ... varför sover du i en kista?

– För att jag är en vampyr!

Nanna Vallinoja 9 år

Kristina och Lulu

Det var en gång en flicka som hette Kristina som var ute i skogen. Hon gick till ett spökslott.

– Va! Ett spökslott

Hon gick in i det för hon började bli lite hungrig. Hon visste att hennes favoritmat är blod, men nu var hon så hungrig att nu kunde hon äta något annat än blod. Hon gick närmare. Hon ringde på och hoppade i ren förskräckelse, det lät högt som kyrkklockor. Sen öppnade någon dörren. Där stod en förvånad vampyrflicka med sin hund.

– Har ni mat hemma?

– Jo, mat så det räcker, vad vill du ha?

– Allting förutom blod. Alltså, jag tycker om det men jag har ätit varje dag.

– Ok, kom in och titta.

Kristina blev häpen. Hon hade jättefint hus. Hon gick till kylskåpet. Då var hon sugen på mat.

– När ska vi äta?

– Nu till exempel.

– Mums.

Det fanns fisk, kött, soppa, Prime, kakao och allt möjligt. Till sist var det bara hundmat. Sen åt dom. Efter maten frågade Kristina:

– Vad heter du?

– Jag heter Lulu och min hund heter Rio.

– Wow! Jättefina namn och jag heter Kristina.

– Vet du vad? Du får sova över hos mig om du vill.

– Ja, oj vad klockan är mycket.

– Gonatt.

Nästa morgon tänkte Kristina:

– Vilken skön morgon.

Erin Ahola 9 år